

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREŞTI
SECȚIA A-VIII-A CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
ÎNCHEIERE DE ȘEDINȚĂ
Şedința publică de la 26.09.2019
Completul constituț din:
PREȘEDINTE Popescu Irina Gabriela
Asistent judiciar Romanenco Alina
Asistent judiciar Neagu Carmen Emiliiana
Grefier Iagăr Adriana Elena

Pe rol judecarea cauzei Litigii de muncă privind pe reclamanta GHIAȚĂ MIHAELA EMILIA în contradictoriu cu părâta SOCIETATEA MICROELECTRONICA SA, având ca obiect obligația de a face.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă reclamanta și apărătorul ales al părâtei.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care;

Instanța ia act că au fost formulate două cererii de intervenție, respectiv a doamnei Bobosatu Angela și a doamnei Scarlat Adriana.

Instanța procedează la legitimarea doamnei Scarlat Adriana pe baza actului de identitate, ale cărei date de identificare sunt trecute în caietul de note al grefierului.

Instanța pune în discuție cererea de intervenție în interes propriu formulată de către Bobosatu Angela și Scarlat Adriana.

Având cuvântul reclamanta precizează că cererile de intervenție în interes propriu formulate de către Bobosatu Angela și Scarlat Adriana probabil au un obiect identic cu cel din prezenta cauză.

Apărătorul ales al părâtei având cuvântul solicită instanței respingerea cererilor de intervenție în interes propriu că inadmisibile cele două cererii puteau să fie formulate pe cale separată.

Intervenienta Scarlat Adriana, având cuvântul, învederează instanței faptul că a formulat prezenta cerere motivat de faptul că solicită aceleasi lucruri ca și reclamanta din prezenta cauză precizând în același timp că are și o acțiune pe cale separată, considerând că aceste cauze se pot conexa.

Instanța, deliberând, respinge ca inadmisibile ambele cererii de intervenție, motivat de faptul că nu există motive pentru judecarea împreună a acestor cererii.

Apărătorul ales al părâtei solicită instanței încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la data de 25.07.2019.

Reclamanta solicită comunicarea acestor înscrisuri.

Nemaifiind probe de administrat și excepții de invocat, tribunalul în raport de prevederile art. 244 Cod de procedură civilă (NCPC), constată încheiată cercetarea judecătoarească și în raport de prevederile art. 392 Cod de procedură civilă (NCPC) deschide dezbatările asupra fondului cauzei, dând cuvântul părților prezente.

Reclamanta, având cuvântul, solicită instanței admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, depunând în acest sens note de ședință.

Apărătorul ales al părâtei având cuvântul solicită instanței respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Instanța în temeiul art.394 alin. 1, Noul Cod de Procedură Civilă, declară dezbatările închise și rămâne în pronunțare pe fondul cauzei.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera, față de prevederile art. 396 din Codul de procedură civilă, va amâna pronunțarea pentru data de 10.10.2019, stabilind că pronunțarea hotărârii se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, motiv pentru care,

DISPUNE

Amâna pronunțarea pentru data de 10.10.2019
Pronunțată în ședință publică, azi, 26.09.2019

Președinte,
Popescu Irina Gabriela

Asistent judiciar,
Romanenco Alina

Asistent judiciar,
Neagu Carmen Emiliana

Grefier
Iagăr Adriana Elena

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREŞTI
SECTIA A-VIII-A CONFLICTE DE MUNCĂ ŞI ASIGURĂRI SOCIALE
SENTINȚA CVIVILĂ NR.5440
Şedința publică de la 10.10.2019
Completul constituit din:
PREŞEDINTE Popescu Irina Gabriela
Asistent judiciar Romanenco Alina
Asistent judiciar Neagu Carmen Emilia
Grefier Iagăr Adriana Elena

Pe rol judecarea cauzei Litigii de muncă privind pe reclamanta GHIAȚĂ MIHAELA EMILIA în contradictoriu cu părâta SOCIETATEA MICROELECTRONICA SA, având ca obiect obligația de a face.

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din 26.09.2019 fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 10.10.2019 când

TRIBUNALUL

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul prezentei instanțe sub nr. 16157/3/2019, reclamanta GHEAȚĂ MIHAELA EMILIA a chemat în judecată părâta MICROELECTRONICA SA, solicitând instanței să oblige părâta, în calitate de fost angajator și deținător al fondului arhivistice, la emitera și comunicarea unei adeverințe care să ateste salariul brut realizat în acord individual, menționarea sporurilor de vechime, sporurilor de fidelitate, sporurilor pentru lucru în timpul nopții și alte sporuri și venituri de care a beneficiat în perioada 31.08.1985-01.10.1996, fiindu-i necesară pentru ca sporurile și veniturile indicate să îi fie luate în calcul pentru stabilirea drepturilor de pensie.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că în perioada 31.08.1995-01.10.1996 a fost angajată a Societății Microelectronica S.A., având funcția de inginer fizician, ulterior șef de atelier și apoi cea de Director General/Manager, fapt dovedit prin carnetul de muncă.

Având în vedere faptul că în carnetul de muncă, în perioada mai sus menționată, nu au fost înscrise sporurile de vechime, fidelitate, acordul individual, sporuri pentru lucru în timpul nopții, prime și alte venituri realizate precum și pensia suplimentara, a solicitat cu cerere scrisă părâtei eliberarea unei adeverințe cu sporurile și veniturile sus menționate.

În susținerea pretențiilor mai sus menționate, anexează un fluturaș de salariu din luna aprilie 1995, unde este menționat sporul de vechime de 6% și sporul de fidelitate de 13% acordat încă din anul 1991, deși acestea nu sunt înscrise în carnetul de muncă.

La solicitarea reclamantei, părâta a răspuns că "la sediul societății nu există nicio referință legată de numele GHIAȚĂ MIHAELA EMILIA. A revenit cu o nouă cerere scrisă, la care a adăugat și copie de pe carnetul de muncă. La această a doua cerere scrisă nu a primit adeverință solicitată.

A primit adresa nr. 19/10.03.2016 în care administratorul societății îi comunică faptul că societatea a trecut prin reorganizare în anul 1990, când s-a transformat din întreprindere socialistă în societate comercială prin efectul legii 15/1990, iar în decembrie 1998 societatea a fost privatizată și că în niciuna din ocaziile mai sus menționate nu s-a întocmit un proces verbal de predare primire a mijloacelor fixe, actelor, arivelor ele.

Susținerile scrise ale administratorului societății dovedesc încălcarea și necunoașterea cadrului legislativ, care reglementă funcționarea întreprinderilor sociale și ulterior a societăților comerciale, necunoașterea prevederilor Hotărârii nr. 1885 din 28 decembrie 1970 cu privire la organizarea și conducerea contabilității, atribuțiile și răspunderile conducătorului compartimentului financiar-contabil abrogate de Legea contabilității nr. 82/1991 cu modificările și completările ulterioare, Legea 31 /] 990 republicată cu modificările și completările ulterioare. Legea arivelor naționale nr. 16/1996 republicată cu modificările ulterioare și multe alte acte normative, a

reglementărilor interne, respectiv Regulamentul de Organizare si Funcționare al societății MICROELECTRONICA S.A.

Arată că decizia societății de a refuza să elibereze documentul solicitat constituie un abuz, adeverința fiindu-i necesară la Casa de Pensii în vederea determinării în mod corect a drepturilor de pensie.

Reclamanta apreciază că nu îi este conferită fostului angajator, prin lege, competența stabilirii acelor venituri care se valorifică la determinarea drepturilor de pensie, nici a veniturilor pentru care poate elibera adeverințe. Dimpotrivă, potrivit dispozițiilor legale, angajatorului îi revine obligația de a elibera solicitantului pensiei, fost salariat, actele doveditoare din care rezultă câștigul salarial brut/venitul lunar brut sau, după caz, venitul lunar asigurat, respectiv nu doar salariul tarifar sau de încadrare, sporul de vechime în muncă și sporurile cu caracter permanent, ci toate sporurile și adaosurile reglementate prin lege sau prin contractul colectiv/individual de muncă.

Învederează că pârâta încalcă prevederile art. 40 alin.2 lit. h din Codul muncii, potrivit cărora angajatorul are obligația de a elibera, la cerere, toate documentele care atestă calitatea de salariat a solicitantului, dar și a obligației de a acorda salariaților toate drepturile ce decurg din lege, reglementată de art. 40 alin. 2 lit. c din Cod, drepturi care constau în eliberarea actelor doveditoare cu privire la veniturile obținute din muncă.

Neprimind niciun alt răspuns de la pârâta, a solicitat în scris Arhivelor Naționale și Arhivelor Naționale a Municipiului București, informații privind arhiva Societății Microelectronica S.A. Ambele instituții au răspuns că arhiva Societății Microelectronica S.A. nu a fost predată la Arhivele Naționale.

Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice prevede, la art. 96 alin.(2), stabilirea punctajului lunar prin raportare la câștigul salarial brut sau, după caz, a venitului lunar asigurat, care a constituit baza de calcul a contribuției de asigurări sociale. De aceea, atunci când explicitează sfera actelor ce însوțesc, potrivit art.103 alin.(2) din lege, cererea de pensionare Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010, aprobate prin H.G. nr. 257/2011, nu limitează categoria actelor doveditoare la carnetul de munca, actele privind vechimea în muncă și la adeverința privind sporurile cu caracter permanent reglementate prin lege sau prin contractul colectiv/individual de muncă, ci includ în aceasta, prin art. 76 alin.(l) teza finală, alte acte întocmite potrivit prevederilor legale, prin care se dovedesc elemente necesare stabilirii drepturilor de pensie.

Astfel, în conformitate cu cadrul legislativ privind documentele solicitate în vederea completării dosarului de pensionare, reclamanta a încercat să obțină măcar o copie a contractului colectiv de muncă, încheiat la nivel de societate, respectiv din anul 1990-1996, fapt pentru care s-a adresat în scris Inspectiei Muncii, Inspectoratul Teritorial de Muncă a Municipiului București; Ministerului Muncii și Justiției Sociale, Agenției Naționale pentru Plăți și Inspectie Socială - Agenția Națională pentru Plăți și Inspectie Socială a Municipiului București. Din corespondență purtată a rezultat ca arhivele fostei Direcții Generale de Muncă și Protecție Socială ar fi fost preluată de Agenția Națională pentru Plăți și Inspectie Socială a Municipiului București.

Ca răspuns la solicitarea în scris a reclamantei de a i se elibera copii de pe contractele colective de muncă încheiate la nivelul societății Microelectronica S.A., Agenția Națională pentru Plăți și Inspectie Socială a Municipiului București, se comunică faptul că "în evidențele existente la APSMB, preluate de la fosta Direcție Generală de Muncă și Proiecție Socială, se regăsesc contracte colective de muncă încheiate de unități care aveau sediul social pe raza Municipiului București după apariția Legii 130/1996".

În drept, a invocat dispozițiile Codului muncii, art. 8 alin. 3 din HG nr. 500/2011, art. 148-151 C.proc.civ., art. 192, art 194 și art. 195 C.proc.civ. sau art. 527-537 C.proc.civ.

Pârâta a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În motivare, în esență, a arătat că pârâta s-a privatizat în decembrie 1998, evidențele finanțiar-contabile, cele privind resursele umane și mijloacele fixe anterioare privatizării fiind ținute necorespunzător, motiv pentru care nu au putut fi predate pe bază de proces-verbal societății- pârâte.

Conform carnetului de muncă seria Be nr. 0746273 atașat de reclamantă, acesteia i-au închis raporturile de muncă cu pârâta în data de 01.10.1996, adică anterior privatizării și schimbării conducerii societății.

În urma adresei primite de la reclamantă prin care solicita eliberarea unei adeverințe privind aceste sporuri, pârâta MICROELECTRONICA S.A. a verificat în

evidențele sale însă nu a regăsit date sau informații privind-o pe reclamanta Ghiață Mihaela Emilia, această împrejurare fiindu-i comunicată reclamantei prin adresa nr. 19/10.03.2016.

Prin acțiunea formulată, reclamanta arată că i s-a comunicat din partea părâtelei MICROELECTRONICA S.A. că nu a fost găsită în evidențele societății însă apreciază că angajatorului îi revine obligația de a elibera fostului salariat actele doveditoare din care rezultă câștigul salarial deși aceeași reclamantă arată că nu îi este conferită fostului angajator, prin lege, competența stabilirii celor venituri care se valorifică la determinarea drepturilor de pensie nici a veniturilor pentru care poate elibera adeverințe. Or, se pune întrebarea, dacă reclamanta nu se regăsește în evidențele de personal ale părâtelei MICROELECTRONICA S.A. cum ar putea aceasta din urmă să îi elibereze o adeverință prin care să ateste acordarea unor sporuri despre care nu are cunoștință.

Prin eliberarea unei adeverințe prin care să ateste că reclamanta a beneficiat de niște sporuri, societatea MICROELECTRONICA S.A. ar săvârși infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută și pedepsită de art. 322 C.pen., precum și cea de instigare a reclamantei Ghiață Mihaela Emilia la săvârșirea infracțiunii de uz de fals în fața Casei de Pensii a municipiului București, prevăzută și pedepsită de art. 323c C.p.

Perioada indicată de reclamantă, respectiv 31.08.1985-01.10.1996, este anterioară privatizării ce s-a realizat în 17.12.1998 când s-a semnat contractul de privatizare, acesta fiind însotit numai de anexele enumerate explicit în cuprinsul său.

Respectându-se prevederile contractuale, s-a realizat disponibilizarea unui număr de 182 de salariați, cu ajutorul și sub supravegherea directă a Direcției de Muncă Ilfov de la acel moment, tocmai întrucât nu existau acte doveditoare asupra vechimii muncii desfășurate de salariați înainte de respectivul moment, cărțile de muncă, câte existau, alte documente disparate, nesemnificative, aflându-se într-un subsol inundat.

În societate au rămas 73 de salariați cu actele de muncă în ordine, moment de la care s-a ținut o evidență riguroasă, conform legii, a tuturor documentelor de muncă pentru salariații societății. Data de constituire a arhivei societății Microelectronică S.A. poate fi considerată, așadar, data la care s-a cerut și s-a obținut acceptul Direcției de Muncă Ilfov de a ține cele 73 de documentații la sediul societății, respectiv la 25.06.1999.

Astfel, obligarea părâtelei MICROELECTRONICA S.A. la emiterea unei adeverințe din cave să rezulte acordarea unor sporuri reclamantei în perioada 31.08.1985-01.10.1996 ar constitui o obligație imposibil de realizat în lipsa oricărei informații despre activitatea acesteia anterior privatizării.

La aceeași concluzie a ajuns, cu autoritate de lucru judecat, conform art. 430 alin. 2 teza finală C.proc.ctv.. Tribunalul București - Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, care a pronunțat sentința civilă nr. 9016/13.10.2016. rămasă definitivă prin neapelare, pronunțată în dosarul nr. 15034/3/2016.

Și Curtea de Apel București - Secția a VII-a pentru Cauze privind Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, prin decizia civilă nr. 2772/22.05.2019, admitând apelul promovat de părâta în dosarul nr. 30831/3/2018 a reținut, cu aceeași autoritate de lucru judecat, că aceasta „nu poate atesta o situație despre care nu are cunoștință, din moment ce în evidențele sale nu apar informații privitoare la prestarea de către intimata-reclamantă a activității”.

În dovedire, a solicitat încuviințarea probelor cu înscrisuri.

Reclamanta a depus răspuns la întâmpinare în care a reiterat aspectele susținute prin cererea de chemare în judecată.

La data de 29.08.2019 au fost depuse o cereri de intervenție în interes propriu de către numitele Scarlat Adriana și Boboșatu Angela, pe care instanța le-a pus în discuția părților la termenul de judecată din 26.09.2019, când le-a respins ca inadmisibile.

Sub aspectul probatoriului, instanța a încuviințat proba cu înscrisuri și a solicitat părâtei dovezi cu privire la situația arhivei societății părâte, conform celor afirmate în întâmpinare.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamanta a fost salariața părâtei în baza contractului individual de muncă pe perioada 31.08.1985-01.10.1996, ocupând succesiv funcția de inginer fizician, șef de atelier, director general/manager, conform mențiunilor din carnetul de muncă (12-22).

Reclamanta solicită eliberarea de către părâtă, în calitatea sa de fost angajator, a unei adeverințe care să ateste **salariul brut realizat în acord individual, menționarea sporurilor de vechime, sporurilor de fidelitate, sporurilor pentru lucrul în timpul nopții și alte sporuri și venituri de care a beneficiat în perioada 31.08.1985-01.10.1996**, fiindu-i **necesară** pentru ca sporurile și veniturile indicate să îi fie luate în calcul pentru stabilirea drepturilor de pensie.

Potrivit art. 272 Codul Muncii „sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfațășare”.

Astfel, potrivit art. 127 alin 2 din HG 257/2011, de punere în aplicare a Legii 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, adeverința prin care se dovedesc sporurile obținute de reclamant va cuprinde obligatoriu cel puțin următoarele elemente: a) denumirea angajatorului; b) datele de identificare a persoanei; c) perioada în care s-a desfășurat activitatea, cu indicarea datei de începere și de închidere a acesteia; d) funcția, meseria sau specialitatea exercitată; e) denumirea sporurilor, procentul sau suma acordată; f) perioada în care a primit sporul și temeiul în baza căruia s-a acordat.

În condițiile în care adeverința nu evidențiază separat fiecare spor, nu se poate proceda la verificarea veniturilor care pot fi valorificate la stabilirea drepturilor de pensie.

De asemenea, potrivit art.165 alin 1 din Legea 263/1010 la determinarea punctajelor anuale până la intrarea în vigoare a prezentei legi se utilizează salariile brute sau nete, după caz, în conformitate cu modul de înregistrare a acestora în carnetul de muncă, astfel: a) salariile brute, până la data de 1 iulie 1977; b) salariile nete, de la data de 1 iulie 1977 până la data de 1 ianuarie 1991; c) salariile brute, de la data de 1 ianuarie 1991.

Potrivit art. 34 alin. 5 din Codul Muncii: "La solicitarea salariatului sau a unui fost salariat, angajatorul este obligat să elibereze un document care să ateste activitatea desfășurată de acesta, durata activității, salariul, vechimea în muncă, în meserie și în specialitate."

Având în vedere și dispozițiile art. 40 alin. 2 lit. h din Codul muncii potrivit cărora angajatorul are obligația de a-i elibera salariatului, la cerere, toate documentele care atestă calitatea de salariat, Tribunalul constată intemeiate pretențiile reclamantei, motiv pentru care va admite acțiunea cu consecința obligării părâtei să elibereze reclamantei adeverința solicitată.

Tribunalul nu va reține apărările părâtei în sensul că arhiva părâtei nu cuprinde date despre reclamant și situația avută de aceasta, întrucât, la interpelarea instanței, părâta nu a depus nicio dovadă în sensul celor afirmate prin întâmpinare, aceste susțineri rămânând la nivelul unor simple alegări ce nu pot fi dovedite prin sentințe și decizii pronunțate în alte cauze cu obiect similar.

În ceea ce privește sentința și decizia invocate prin întâmpinare, pronunțate de alte instanțe în cauze cu obiect similar în care părâta a figurat ca parte dar care privesc alți reclamanți și alte situații (cauza 30831/3/2018 privește eliberarea unei adeverințe care să ateste grupa de muncă în contextul efectuării procedurii legale prevăzute de Ordinul 50/1990 ulterior închiderii raportului de muncă), instanța reține că acele considerente, deși intrate în puterea lucrului judecat, aspect de netăgăduit, nu pot fi considerate totuși automat, ca având legătură cu prezenta cauză, deoarece se referă și au în vedere alți foști salariați ai părâtei și alte documente de personal avute în vedere de acele instanțe, despre care nu se poate aprecia în mod cert și absolut că au avut aceeași soartă cu cea din cauzele respective, mai ales în contextul în care părâta nu a prezentat nicio dovadă în sensul că documentele privind pe reclamantă lipsesc din arhivă, în cauza de față aceasta rezumându-se la simple afirmații.

Mai mult decât atât, între momentul pronunțării instanței în cauza 15034/3/2016, respectiv 13.10.2016 și momentul pronunțării în cauza de față a trecut o perioadă de trei ani în care există posibilitatea fie ca părțea să reconstituie documente alterate sau să descopere documente rătăcite, perioada de timp scursă fiind relativ lungă, astfel că, chiar dacă am aprecia că situațiile avute în vedere de acele instanțe sunt incidente în cauză, totuși puteau interveni situații care să determine ca principiul de drept al puterii de lucru judecat să nu fie incident datorită schimbării situațiilor avute în vedere inițial de primele instanțe (*rebus sic standibus*).

Așadar, constatănd că fiind întemeiată solicitarea reclamantei de emitere a unei adeverințe de către părăță, o va obliga pe aceasta din urmă să emită o adeverință pentru perioada în care reclamanta a fost salariață părătei, din care să reiasă funcția ocupată, condițiile de muncă în care a lucrat, salariul cu care a fost retribuită defalcat pe fiecare venit în parte, sporurile și adaosurile lunare de care a beneficiat, veniturile suplimentare realizate, temeiul juridic al acordării fiecărui spor și mențiunile privind plata contribuților de asigurări.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂSTE**

Admite actiunea formulată de reclamanta GHIAȚĂ MIHAELA EMILIA, în contradictoriu cu părțea SOCIETATEA MICROELECTRONICA SA, CŪ SEDIUL ÎN București, Str. Pictor Andreescu, nr. 1, ap. 3, sector 2.

Obliga parata să elibereze reclamantei adeverința de salariat pentru perioada 31.08.1985 – 01.10.1996, din care să reiasă funcția ocupată, condițiile de munca în care a lucrat, salariul cu care a fost retribuită defalcat pe fiecare venit în parte, sporurile și adaosurile lunare de care a beneficiat, veniturile suplimentare realizate, temeiurile de drept al acordării fiecarui venit și mențiunile privind plata contribuților de asigurări.

Cu apel în 10 zile de la comunicare, care se va depune la Tribunalul București – Secția a VIII-a.

Pronuntata azi, 10.10.2019, prin punerea soluției la dispozitia partilor prin mijlocirea grefei instantei.

Președinte,
Popescu Irina Gabriela

Asistent judiciar,
Romanenco Alina

Asistent judiciar,
Neagu Carmen Emiliana

Grefier
Iagăr Adriana Elena

Red. Jud. IGP/31.10.2019
Tehno AEI/23.10.2019
Com. 2 ex/.....2019